

Pécsi Szabad Szó

Ára: 30 pengő.

A NEMZETI PARASZTPÁRT HETILAPJA

Szavazz az első pártra: a Nemzeti Parasztpártra, az 1-es listára!

Állítsák meg a bankóprést!

Számoljuk fel a szövetkezeti feketézést és korteskedést!

„Farkas esz meg, ördög esz meg...”

Írta: Kanyar József

A kuruc-labanc időkben, melyre napjaink történelme veszedelmesen hasonlít, a két malom közt örldő magyar harcosok Ady Endre szerint a következőt énekeltek: „Nekünk pajtás ügyis mindegy, farkas esz meg, ördög esz meg. De megesznek minket.” Történelmünk legborzalmassabb pusztítása áll mögöttünk. Az idegen célú politika a legsúlyosabb katasztrófa döntötte hazánkat. Nem a nép akarata volt ez a háború, de az előző sem. Szent háború a magyarságnak csak azok voltak, amelyekben az emberi élet méltóságából teljesen kitesztott millióstömegek harcoltak szabadságukért

és jogaikért. Dózsa György, Budai Nagy Antal, Bethlen Gábor, Bocskay, Rákóczi, Esze Tamás és Kosuth Lajos harcai voltak a mieink. *Negyvenyolc óta a magyarság nem jutott szóhoz ebben az országban.* A népi Magyarország írói és parasztjai 48-nak a folytatói. Ahogy a nagy szabadságharcot az akkori írók, Petőfiék, Jókaiék énekeltek meg és készítettek elő, úgy az új népi Magyarországot Veres Péterék, Illyés Gyuláék, Darvas Józsefék, Kovács Imréék, Erdei Ferencék, Sinka Istvánék, Karácsony Sándorék, Németh Lászlóék és a többi népi írók készítették elő.

Így látják bebiztosítva uralmuk folytatását. Azért tépik széjjel láthatatlan erők a magyar parasztság egységét, hogy széjjelszakítva ezt a többmillió magyar paraszti tömeget, ne legyen képes a parasztság megállni a harcot, ne legyen képes jövődjét biztosítani. Mi engedjük az urakat politizálni. Csak a saját bőrükre politizálnak és ne a parasztságra! Eddig ők politizáltak, és mi voltunk az áldozatok. Engedjék most már végre, hogy nemzetfenntartó munkánk mellett mi is politizáljunk, hogy újra el ne politizál-

ják tőlünk mindenünket. Eddig mi dolgoztunk és nem politizáltunk, most dolgozunk továbbra is, de politizálni is akarunk! Ők politizáltak, de nem dolgoztak. Olyan sokszor és olyan szépen tudták szavalni: a munka nemesít. Nemesedjenek egy kicsit. Sőt, mint mondtuk politizálni is engedjük őket. De ne a mi hátunkon akarjanak felemelkedni, és ne a mi vérünkre, ne a mi kenyerünkre, ne a mi jövőnkre, ne a magyarság sorsára, bőrere politizálnak.

Az úri Magyarország csak a temetőben adott földet!

Élet vagy halál kérdése előtt áll a magyarság. Az ország földjén, amelyet eddig éhes torokkal haraptak ki százezer holdakban az idegen urak, új honfoglalást hajtottunk végre. Földet kellett adni azoknak a millióstömegeknek, akik az úri Magyarország jóvoltából csak a temetőben kaptak földet. A földreform ellen irtózatok támadások indultak. Tragikus meghasonlással figyel az ország közvéleménye, hogy az a párt, amelyiknek a magyar parasztság ügyét kellene szolgálnia, a mögötte fölzárkózott, régi nagybirtokosok, a feudális és kapitalista urak sugallatára támadja évezredek történelmünk egyik legkorszakalkotóbb törvényjavaslatát. *Az nem fájt soha az úri Magyarországnak, hogy ennek a szerencsétlen országnak a területéből tízezer és százezer holdakat kaphattak az idegen trón utódlásai hazaáruló „szolgálatukért”, de az fájt nekik, hogy azok a szegény, emberszámba szinte alig menő, béres, cseléd, törpebirtokos és kisparaszt tömegek, akik vérükkel és verejtékükkel tartották fenn ezt az országot, most 10-15 holdat kapnak, 6-8 gyerekes családjuk részére. Elhiszük, hogy a földreform nem tesz a dolgozóknak, de a dolgozó magyar parasztság számára sok-sok*

végrehajtási hibája ellenére is történelmi igazságszolgáltatás. Lehetnek a törvénynek itt-ott hibái, de az úri Magyarország a földreformot éppen a végrehajtásával kapcsolatosan szabotálja a legerőteljesebben. Mi tudjuk azt, hogy a kétkézrel dolgozó igazi kiscgazdák sehol sem emelték fel tiltakozó szavukat a földreform ellen. De akkor öntsenek tiszta vizet a pohárba. Ne a parasztnak nevében, hanem urak nevében tiltakozzanak a földreform ellen.

A Parasztpárt a dolgozó parasztnak pártja. Mi mindig megértjük egymást a Kiscgazdapárt paraszti és földmunkás tagjaival, de halálos ellentétben vagyunk a dolgozó polgárokkal, a kiscgazdapárti urakkal. Bizunk benne, hogy egyszer megtaláljuk, talán nem is sokára, az igazi kiscgazdák kezét, de a magyar parasztdemokrácia felépítésében nem vagyunk hajlandók egy pártban helyet foglalni olyanokkal, akik eddig mindig csak nyúztak bennünket, küldték ránk a szolgabírákat, az intézőket, az ispánok botjait és csendőrszuronyait. Mi látjuk azt, hogy az urak politikája most is csak azt akarja, amit a múltban. Szét akarják tépni a parasztegységet, mert csak

A Nemzeti Parasztpárt a vádak tüzeiben

Falu népe! Eddig nem szólhattunk bele a választásokba. A legtöbbünknek szavazati joga sem volt. Ma hatalom van a kezünkben. Pártunknak a Nemzeti Parasztpártnak izmosodó és erősödő politikája egyre halálabb veszedelmet jelent minden népellenes politikára. Ezt már észrevettük ellenségeink. Szidnak, ócsárolnak bennünket, vádakot koholnak

ellenünk. A régi rendszer urai és polgárai a „kommunisták fiók” és testvérpártjának hazudtak bennünket a falu népe előtt. A nagytöke, a bankokrácia, a klérus összefogott ellenünk. Rágalmakkal feketítenek be bennünket, mert tudják, hogy az örök magyarság, az örök parasztságnak egyetlen pártja vagyunk.

Percemberek, törtető, pecsenyesütők dáridója...

Látjuk azt, hogy a parasztságot újra meg akarják nyergelni. A percemberek, a törtető, a pecsenyesütők, régi hatalmukhoz görcsösen ragaszkodók dáridója elnyomja a magyarság sorsa felett virrasztók irtózatos súlyú felelősségérzetét és aggodását. Mivel mindenünnen támadnak bennünket, éppen ez bizonyítja politikánk helyességét. Míg

egyes pártok hajlandók lettek volna politikai sakkhúzásokra, előttünk egyre világosabban áll történelmünk irtózatos erejű küldetése: nem alkuhatunk meg magyar népünk bőrére. Harcolunk az eddig kiközösített többmillió, nincstelen, dolgozó parasztságért, de egyben halálos ellenségei vagyunk minden olyan politikának, amelyik a magyarságról megfélemedezik.

Ne higyjünk az ígéreteknek és kortesfogásoknak

Parasztnak, magyarok! Életünkről, kenyerünkről, jövőnkől, gyermekeink és hazánk sorsáról döntünk. Az a kereszt, amit a szavazócédulákra rajzolunk, jól vigyázzunk, olyan kereszt legyen, amelyet nem a saját vállunkra rakunk, hanem amellyel nyomorúságos sorsunkon könnyítünk. Ne higyjünk az ígéreteknek! Ne higyjünk a kortes fogásoknak,

ne higyjünk a juttatásoknak, a sóznak, a petróleumnak! Ne a pillanatnyi előnyöket nézzük, mert ez csak ideig-óráig könnyít a sorsunkon, s utána még nyomorúságosabb állapotban hagy hátra bennünket. A dolgozó parasztnak sorsát elsősorban csak parasztemberek intézhetik, akik közéletük valók, akik maguk is parasztnak. Van annyi értelmes pa-

rasztember ebben az országban, hogy el tudják vezetni a töbttmilliós parasztságot. Nincs szükségünk olyanokra, akik régen eltávolodtak tőlünk. A bankár-„kisgazdák” eddig is csak árvereztetettek bennünket. Az ügyvéd-„kisgazdák” ezután is csak végrehajtanak bennünket. A gróf-„kisgazdák” eddig is csak velünk dolgoztatták földjeiket. Olyan városi polgár-„kisgazdákra” sincs szükségünk, akik mindég lenéztek bennünket és a hátunk mögött úgy beszéltek rólunk: „bűdös parasztok”, „buta parasztok.”

Parasztokat csak parasztemberek vezessenek és magyar emberek. Nézzétek meg a listavezetőket, a pártvezetőket és azután döntsetek. Oda szavazzatok, amelyik párt listáján minden egyes ember parasztember és magyar ember. Ilyen lista pedig csak egyetlen egy van: a **Nemzeti Parasztpárté!**

„Farkas esz meg, ördög esz meg”. Régi urak és új urak, eléggé le nem tört régi hatalmasságok és új pénzesek akarnak megenni bennünket. Paraszto, vigyázzatok! Ha a Nemzeti Parasztpárt győz, egyik sem esz meg benneteket.

Koppantó

Állítsák meg a bankóprést!

Nyomják a bankót megállás nélkül. A nyomdafesték jóformán még meg száradt a tízezer pengősökön, máris sajtó alá helyezik a húszezerpengős bankjegyeket. Ha ez így megy tovább, lassan, lassan megéjük a milliós világot. Azonban hiába nyomják a pengőt, ha annak nincs értéke. És vajjon kinek a bűne az, hogy a pengőnek értéke állandóan csökken, hogy a magyar paraszt ma sem tud megélni, semmit sem tud vásárolni? Ez annak a „dicső” pénzügyminiszternek a bűne, akit a Független Kisgazdapárt adott az országnak. Mert a Független Kisgazdapárt adta az első pénzügyminisztert Vásáry Istvánt. Amikor ez pénzügyi politikájába belebukott, jött a másik kisgazdapárti pénzügyminiszter; Oltványi Imre. Neki köszönheti a parasztság azt, hogy maholnap kiskofferral kell behoznia

pénzét a városba, de ott még annyi árut sem kap érte, amennyi kofijába elérné.

Elég volt már ebből az ostoba pénzügyi politikából. Állítsák már meg egyszer a bankóprést, mert különben katasztrófa sodorja az országot.

Ne hivatkozzanak arra, hogy azért kell a bankót nyomni, mert nem fizetnek adót és valamivel mégis csak fizetni kell a tisztviselőt. Ha a falu népétől megkivánják, hogy tehenét is adja oda adó fejében, akkor kerítsenek hurkot azok nyaka köré is akik 400.000-500.000 pengő havi fizetést vállanak be vagy épenséggel naponként vagy óránként 10-12.000 pengőt keresnek az utcán vagy a kávéházakban, a paraszt bőrén. Állítsák meg a bankóprést helyes és okos pénzügyi politikával, igazságosabb adózással és rendesebb pénzügyminiszterrel...

Parasztokat csak paraszto és magyarok vezethetnek. Ilyen lista csak egy van: a Nemzeti Parasztpárté. Szavazz az csak egy van: a Nemzeti Parasztpárté. 1-es listára!

Kisgazdapárti modern népbuittás.

A „Veszprémi Ujság”-ban olvassuk hogy a Független Kisgazdapárt egyik képviselője egy bakonyi sváb faluban mondott beszédében a következőket mondotta: „Hogy jönnek ahhoz a csavargó magyarok, hogy dolgos svábok helyébe telepítsék őket?”

Ez a kisgazdapárti szónok még most is szabadon jár, pártja nem közölte ki, sőt továbbra is képviselőnek jelöli és becsben tartja. Van-e valaki, akinek nem szökik arcába a vér ilyen nyilvánvaló, szándékos nemzeti sértés hallatán?

Ennek a gyalázatos mondatnak sok arcpirító másával buittották és vezették tragédiába nemzetünket és népünket. Ilyen mondatok síma elejtésével írták valaha azt, hogy: „a lázadásra és forradalomra hajlamos magyar vért a némettel kell szelidíteni örökös ura és királya hűségére”. Meg is szelidítették úgy, hogy már Szálasi is szelíden fogadta ez a nép. Ilyen mondatokkal üttették ki 1867-ben a gerinces magyarok öntudatából az ellenállási gondolatot s hajtották végre a Habsburgokkal az öngyilkos kiegyezést. Ilyen mondatok képmutató emlegetésével semmizték ki a földreformból a magyar népet a Tisza és Bethlen önkényuralom kis- és nagykirályai. Ilyen mondatok mézesmadzagjával vezették bele népünket két irtózatoss világháborúba s most mindennek végén, minden németi szerencsétlenség napján világosabb tanulságainál újra kezdődik az évezredek népbuittás és a valódi magyarság öntudatának kioltása.

A jelekből tisztán látható, hogy itt szép

csendben kezdik kialakítani a régi világot. Itt újra kezdik hangoztatni a szemérmetlen régi szölamokat, oltják már a kisebbrendűségi érzést népünkbe, ismét magasztalják a svábokat és „lecsavargózzák” a magyarokat.

Kisgazdapárti képviselő úr! Ön szerint a magyarok csavargók? Ha kíváncsi a képviselő úr arra, hogy kik ebben az országban a csavargók, majd mi megmondjuk. Csavargók az idegen jött-mentek, akik nemzetközi szerencselovagokként lézengtek ide kizsákmányoló uralkodó pribékjeiként a magyar nép vérével, verejtékével és könnyével áztatott földre s népünk mondatatlan szerencselovagokként és heroikus munkájának gyümölcsét leföleltek, mint újszülött földesurak, friss grófok, németek, Habsburgnak megbízható, magyar szabadságharcosok javain és vagyonán élősködő pribékjei. Csavargók a dolgoztalan munkátlanak, akik népünk verejtéke árán a világ élvezetét nyújtó helyein élték henye életüket. Csavargók a kétszáz éve betelepült sváb földöntutók, akik éhezés elől jöttek hazájukból s egy idegen és kizsákmányoló érdek minden jóval ellátta őket a magyar nép rovására, az őslakók rovására. Kaptak földet, házat, jogot, még macskát is a lakásba s a színmagyar rétegek, uradalmi cselédek, kihasznált páriák maradtak mellettük, a saját hazájukban. Ezek a csavargók a magyar földön, nem pedig azok, akik itt emberfeletti küzdelemben, ezeréves kisebbségi sorsban teremtettek magyar művelődést, szépséget, kegyeret, országot.

Polgárok győzeime a kisgazdák felett?

Nagy Ferenc újjáépítési miniszter pécsi beszédében kijelentette, hogy Budapesten a községi választások alkalmával a „polgári demokrácia” győzött. A polgári demokrácia győzeime ellen semmi kifogásunk sem lenne, ha ez a Polgári Demokrata Párt égisze alatt történt volna. Mert ugyebár Magyarországon a felszabadulás után azért alakultak meg a demokratikus pártok, hogy bizonyos foglalkozási ágak szerint tömörítsék magukba azokat az emzereket, akik az általuk hirdetett politikai világnézetet a magukénak vallják. Így a dolgozó paraszto helye a Nemzeti Parasztpártban, az ipari munkásság helye a Szociáldemokrata Pártban, a városi proletárok és munkások helye a Magyar Kommunista Párt-

ban, a másokat dolgoztató gazdák helye a Független Kisgazda Pártban, a kereskedők, iparosok, bankárok, püspökök, ügyvédek és egyéb polgárok helye a Polgári Demokrata Pártban van. De vajjon mit keresnek a városi polgárok a Független Kisgazda Pártban? És ha a polgárság győzött a budapesti választásokon, — ahogy Nagy Ferenc újjáépítési miniszter mondotta — akkor mit keresnek a kisgazdák a Független Kisgazda Pártban? Ha a polgárság már a községi választásokon is győzelmet aratott a kisgazdák felett, akkor talán helyes lenne, ha a Kisgazdapárt megváltoztatná nevét, elhagyná a kisgazda-megjelölést és csak polgári pártnak nevezné magát.

Urakból, svábokból elég volt! Aki népi Magyarországot akar, szavazzon az 1-es listára!

Kisgazdapárt és a szövetkezet...

Két hónappal ezelőtt, amikor a Kisgazdapárt megbízottai a szövetkezeti mozgalomból kiváltak és Nagy Gézát, a Somogy megyei Szövetkezeti Központ ügyvezetőjét felszólították, nyilatkozzon hajlandó-e velük tartani, válaszul a pártközi konferencia nyilvános ülésén a következő nyilatkozatot tette: „Az a meggyőződés, hogy minden becsületes magyar embernek a legszentebb kötelessége, hogy az ország gazdasági újjáépítésében részt vegyen. A Kisgazdapárt 2 hónap óta folytatott taktikázása meggyőzött arról, hogy a Kisgazdapárt a Szövetkezeti mozgalmat kortes célokra óhajtja felhasználni.

Nem vagyok hajlandó senkinek sem

kortes eszköze lenni, nem vagyok hajlandó egyes egyének politikai érvényesülését szolgálni, de igenis hajlandó vagyok eszmékért harcolni és az ország érdekeit szolgáló szövetkezeti mozgalomban közreműködni.

Ha ezen fenti nyilatkozatommal a Kisgazdapárt nem vette volna tudomásul, hogy nem vagyok hajlandó velük egy úton haladni, úgy ezúton adom tudomásukra, hogy legnagyobb sajnálattal, kénytelen vagyok a Kisgazdapártból kilépni.

Kaposvár, 1945. október hó 19-én.

Nagy Géza sk., a Somogy megyei Szövetkezeti Központ ügyvezetője.

Negyvennyolcat Petőfiék, a népi Magyarországot Veres Péterék készítették elő.

Szavazz a Nemzeti Parasztpártra!

„Nur Deutsch?”

A sváb segédlelkészek mindig nyugtalanok voltak. Nyugtalanok voltak a múltban, de még nyugtalanabbak a jelenben. Az éj leple alatt, a legnagyobb titokban, folksbundosok házaít látogatják. Vajjon mi célból? Tán csak nem az utolsó kenetet adják nekik?

Ez nem is volna baj. A baj az, hogy Ruppert segédlelkész irtózik a magyar egyházi énektől. Valahányszor magyar egyházi éneket hall, fellángol benne a teuton düh és minden tőle telhetőt elkövet, hogy a templomban elnémuljon a magyar egy-

házi ének. Ejnye, ejnye Ruppert! Nem gondolja a sváb segédlelkész úr, hogy helytelenül cselekszik, amikor Himesházán a hívek ajkán felcsendül a magyar egyházi ének és az oltárról hátra szól, hogy: „Nur Deutsch?”

Vegye tudomásul a segédlelkész úr, hogy Himesházán minden magyarnak van annyi joga a templomban, mint a svábnak, — ha nem több! Ha jobban szereti a német egyházi éneket, mint a magyart, akkor adhatunk egy jót tanácsot: ragadjon vándorbotot a kezébe és menjen Berlinbe, de gyorsan!

MAGYAR kell most a gátra! SZAVAZZ a Nemzeti Parasztpártra!

Plakátharc vagy megfélemlítés?

Most, hogy a választások küszöbén állunk, a politikai pártok megindították a plakátháborút. A hirdetőoszlopokon, a házak falain, a kerítéseken egymásután sorakoznak fel a demokratikus pártok művészi kivitelű, vagy művészietlen plakátjai. Mind-egyik jelszavakat hirdet és igyekszik kidomborítani pártjának jelvényét, hogy a választók a választások alkalmával tisztában legyenek azzal, hogy melyik politikai pártba kell majd leadni szavazataikat.

A magunk részéről helyesnek tartjuk azt, hogy a plakátokon minden politikai párt a maga jelvényét is feltünteti, de helytelennek tartjuk azt, hogy valamelyik politikai párt egy másik párt jelvényét használja fel plakátjain és ezzel a választókat megfélemlítse. A Magyar Kommunista Párt egyik plakátja a sarlót ábrázolja. Ez nem más mint a választók megfélemlítése. Ez ellen a legérellyesebben tiltakozunk. A sarló a Nemzeti Parasztpárt jelvénye és azt jogtalanul neki se használja fel!

Miért

Aki a

A politika nevelésének alapja a politikai élet- és munkájának abból a szakadékból bukott, amely a hatalom és a népi hatalom közötti különbséget nem ismeri. A hatalom és a népi hatalom közötti különbséget nem ismeri. A hatalom és a népi hatalom közötti különbséget nem ismeri.

A pártok közötti harc, a játszma egy most érkezett e tához.

A Parasztpárt ter eleve kije kívánnak más redni hatalmi

azt akarják, hogy legyen egy pártja nek a rétegnek értelmiségiekkel tettel látnak sora nek politikailag maguk osztálytársaságra, politikai sának; rájuk itt hogy

ki-ki a maga szolgálja a p kedésé

Ugyanakkor a latszott, szinte megállapítás, hogy írók pártja”. S a évtizedekben jó nemcsak a parasz középosztálybeli tömegesen léptek nős jelenség ez ahol a parasztra valami exotikus l mában is igyekez mazását az, akine nie magát a para ennek a tömeges

Most azok ne akiket származás, mind a középoszt

Kik képviselnek?

A demokratikus választási listák tolnai választóköré a listavezetőket.

Nemzeti P

1. Sz. Szabó Pál, miklós.
2. Czéh József, f
3. Kovács Sándor palkonya.
4. Bodor György, igazgató.
5. Kanyar József, képviselő.
6. Szabó Bertalan

Az érdekesség kedvéért közöljük képviselő jelöltjei kezők:

Szociáldem

Bechtler Péter, dapest; Klein Kálm szárd; Heim Józse szabolcs; dr. Sch kedő, Pécs; Kübl gyűlési képviselő Jenő, id. nemzetgy Tolnai József, polg

Miért léptem a Nemzeti Parasztpártba?

Aki a középosztályból jutott el a parasztság pártjához

A politika nem a legvonzóbb foglalkozás. De a legutóbbi idők eseményei alaposan megértethették mindenkivel, hogy a magyarságot csak egy politikai élet-halál-játszma mentheti ki abból a szakadékból, amelybe a maga hibájából bukott. Ezért a politikai döntés vagy legalább tájékozódás kényszere nehezedik minden ép lelkiismeretű emberre, még azokra is, akik a közéleti küzdelmekről távol óhajtották életüket leélni.

A pártok közreadták programjukat, a játszma egy esztendeje folyik s most érkezett el első döntő fordulatához.

A Parasztpárt nézve Veres Péter eleve kijelentette, hogy nem kívánna más pártokkal keveredni hatalmi célok érdekében;

azt akarják, hogy a kisparasztságnak legyen egy pártja, amely kizárólag ennek a rétegnek az érdekeiért küzd; értelmiségieket is szívesen és szeretettel látnak soraikban, azonban ezeknek politikailag el kell szakadniuk a maguk osztályától s a pártban belül vezérségre, politikai karrierre ne számítsanak; rájuk itt csak az a szerep vár, hogy

ki-ki a maga szakmája területén szolgálja a parasztság felemelkedésének ügyét.

Ugyanakkor azonban gyakran halatszott, szinte közzsájon forgott az a megállapítás, hogy „a Parasztpárt az írók pártja”. S csakugyan, az utóbbi évtizedekben jó nevet szerzett írók — nemcsak a parasztszámazásuk — és középosztálybeli olvasóik, híveik szinte tömegesen léptek be a Pártba. Különös jelenség ez egy olyan országban, ahol a parasztra úgy néztek le, mint valami exotikus lényre s ahol még általában is igyekezett elfelejteni a származását az, akinek sikerült felküzdenie magát a paraszt-sorból. Mi az oka ennek a tömeges tünetnek?

Most azok nevében kívánok szólni, akiket származás, nevelés, foglalkozás mind a középosztályhoz fűz. A való-

ság az, hogy ez a döntés igen sokunkban, talán legtöbbszörben már régen megtörtént, amikor a Párt még meg sem alakult vagy létezéséről sem tudtunk s a belépés ma ennek a döntésnek csak politikai színvallása, dokumentuma.

Sokan voltunk, akik már korán megláttuk osztályunk jórészen minden igazi magyar ügytől való idegenségét vagy idegenkedését, a merev osztálytudat mellett teljes szociális érzékeltségét, felemás műveltségét s mindezek miatt a sokmillió magyar nép vezetésére való alkalmatlanságát.

Láttuk azt is, hogy a munkásság emberöltők szívós munkájával lassan-lassan kiküzdötte magát a politikai nihilből, lassan-lassan megalkotta szervezeteit s lehetőségeket szerzett, hogy maga válassza meg vezetőit. Ugyanekkor azonban láttuk, hogy a nép zöme, a parasztság, amely tömege és munkája révén a magyar élet terhének orozslánrészét hordozza, vezetőik, öntudat, szervezeteik nélkül tengődik a társadalmi elesettség limbusában s anyagi, jogi, szociális és művelődésbeli problémáinak megoldását az uralkodó rend, a mindenkori kormányzat gyakorlatilag a csendőri intézmény kezébe helyezi. Itt többről volt és van szó, mint a korhadó középosztály felrészítéséről: a parasztság elszenyvesztésével az egyetemes magyarság törzse indult korhadásnak s csak felemelésétől remélhető a fa egészséges virulása.

A helyzet és a tennivalók feltárásának munkáját a népi írók végezték el, ezért az ő pártjuk parasztpárt, s ezért kívánna az ő vezetésük alatt munkálkodni azok a középosztálybeliek, akik osztályhelyzetüket nem tekintve, a Nemzeti Parasztpártot választották politikai gyülekezésük helyül.

VÁRKONYI NÁNDOR
egyetemi magántanár

Ezt írják — ezt mondják

A budapesti

„Szabad Szó”

október 7-iki számában: „Paraszt egység — a Parasztpártban!” Cimmel Darvas a lap főszerkesztője a következőket írja: „Van olyan hangok, hogyha a két munkáspárt összefogott a munkásegység megvalósítására, miért nem tehetné meg ugyanezt a két agrárpárt is, hogy így megteremtődjék a parasztegység? A másik agrárpárt a Független Kisgazda, Földmunkás és Polgári Párt lenne... Aki figyelemmel kíséri a Kisgazdapárt belső fejlődését, az láthatja, hogy miért nem valószínű meg vele a parasztegység. Sok jel arra mutat, hogy

ez a párt is megjárja a Nagyatádi útját,

— még néhány komolyan, őszintén demokratá vezetője szándéka ellenére is...

Ma a Kisgazdapárt felé tart, oda megy minden olyan elem, amely elvesztett birtokát, kiváltságát, hivatali tekintélyt siratja: földjüket vesztett földbirtokosok, a régi közigazgatás úri szellemű tisztviselői, a nagypolgárság régi és új tökései, mind a Kisgazdapártba vetik bizodalmaikat.

Jogosan vagy nem? Majd eldönti a jövő.

Mi azonban nem akarjuk a dolgozó parasztság sorsát a jövő döntésére bízni s nem akarjuk, hogy megegyezzen megjárattassák vele Nagyatádi útját. Ezért építjük a Nemzeti Parasztpártot a dolgozó parasztság saját pártjaként: olyan pártként, amelyben maga a parasztság az úr, amelyben nem kell a régi vagy új urakkal egyezkednie s ahol nem fenyegeti az a veszély, hogy megint kidobják majd a hajóból...

A Kisgazdapárt egyes elemei részéről a legvadabb támadásokat kapjuk s

a politikai sötét személyi rágalmak zúdulnak ránk.

Vajjon kiktől kapjuk ezeket a támadásokat, rágalmakat, amelyek immáron Veres Pétert, ezt a minden paraszt szemében egyedülállóan nagy politikai és szellemi értéket jelentő embert sem kímélik? Talán a dolgozó kisgazdától, a Kisgazdapárt parasztjaitól? Dehogyn!

Azoktól az újszülött „kisgazdától”, akik nemrég még fintorogva mondták ki a paraszt nevet, akik részesei voltak annak a közigazgatásnak, amely közelövelett a parasztnak s akik most megint a parasztság egyrészt szeretnék meglovagolni hatalmuk visszacsérelésére.”

A Kaposvárott megjelenő:

„Somogy Vármegye”

a Magyar Nemzeti Függetlenségi Front lapja október 13-iki számában: „Ki győzött, hogy győzött?...” című vezércikkében a következőket írja: „A jobboldali tömegek nem azért tódultak be a Kisgazda-

pártba, mert annak programja megfelelő lett volna a számukra, hisz ez a program 25 év alatt nem változott és el sem képzelhető, hogy akik 25 évig szemben álltak ezzel, most egyszerre egyedüli üdvözítő igének ismerjék el.

Ezek a tömegek azért mentek a Kisgazdapártba, mert máshova nem mehetek, mert nem volt egy Szálasi-párt, nem volt egy MÉP-párt.

Ha lettek volna szélső jobboldali pártok, a Kisgazdapárt egy töredék párt lenne, mint ahogy a kisgazda eszme ezen a mostani pártkereten belül egy töredék eszme lesz.

Már most is fel kell vetnünk azt a kérdést, mi lesz a következménye a Kisgazdapárti keret ilyen való győzelmének? Mint ahogy a diákintézetek már is megmutatták és a vidéki alsó tagozatokban felbukkanó, mindinkább szaporodó jelenségek bizonyítják,

a jobboldali irakció nemcsak elbújt a Kisgazdapártban, hanem többségi jogát is követeli a pártban belül.

A Kisgazdapárt vezetőségének igen nehéz sötét helyzetet hozhat el, ha az a pártot kezében tartja.”

Moszkvai rádió

hírmagyarázója hosszasan elemezte a magyar választások eredményeit és kifejtette a Kisgazdapárt győzelmének hátterét és politikai értelmét. A hírmagyarázó többek között a következőket mondta: „A budapesti községi választások eredménye a Kisgazdapárt győzelmét hozta meg. Ilyen eredményt maga a Kisgazdapárt vezetősége sem várt. Nyilvánvaló, hogy

a Kisgazdapárt nem utolsó sorban a demokrácia ellenségeinek, a reakció híveinek segítségével érte el ezt az eredményt. Most idegen lobogóra volt a reakciónak szüksége.

A demokrácia által nyújtott lehetőséget kihasználva, a magyar reakció előretörést kísérelt meg. A Független Kisgazdapárt esett a választása. Ennek a pártnak nyújtották kétesértékű támogatásukat, hogy csapást mérjenek a fiatal magyar demokráciára.”

A moszkvai rádió ezután idézte a

„Manchester Guardian”

című angol lapot, amely a budapesti választások eredményével foglalkozva rámutatott arra, hogy a Kisgazdapárt magartatása homályos. Kétségtelen — folytatja a hírmagyarázó, — hogy

a meglapult reakciók legyőverni akarják használni az ország nehéz élelmészeti helyzetét, az inflációt és a spekulációt, hogy újra gúzsba köthessék a magyar népet.

Kik képviselik majd a magyar népet Baranyában és Tolnában?

A demokratikus pártok benyújtották a választási listákat. A Pécs-baranyai-tolnai választókerületben a következők a listavezetők.

Nemzeti Paraszt Párt:

1. Sz. Szabó Pál, földműves, Szigetszentmiklós.
2. Czéh József, földműves, Szekszárd.
3. Kovács Sándor, földműves, Drávapalkonya.
4. Bodor György, paraszt-szövetkezeti igazgató.
5. Kanyar József, ideigl. nemzetgyűlési képviselő.
6. Szabó Bertalan, földműves, Decs.

Az érdekesség és az összehasonlítás kedvéért közöljük a többi politikai párt képviselő jelöltjeit is. Ezek a következők:

Szociáldemokrata Párt:

Bechtler Péter, alpolgármester, Budapest; Klein Kálmán, párttitkár, Szekszárd; Heim József, bányász, Mecsek-szabolcs; dr. Schuller Zoltán, kereskedő, Pécs; Kübler Jenő, id. nemzetgyűlési képviselő, Pécs; Bobánovics Jenő, id. nemzetgyűlési képviselő Pécs; Tolnai József, polgármester, Pécs; Pozs-

gay Gyula, kereskedelmi államtitkár, Pécs; Török Julia, a nőmozgalom titkára, Budapest; alsó Horváth György, kisgazda, Lotthárd; Herczegh István, MAV tisztv. Pécs; Cseri József, üzembeszervező, Dombóvár.

Magyar Kommunista Párt:

Krancz Pál titkár, Pécs; Prátner József, közműves, Farkas Mihály belügyi államtitkár, Hajdu Gyula, ügyvéd, Horváth János, bányász.

Független Kisgazda Párt:

Nagy Ferenc, miniszter-kisgazda, dr. Dulin Jenő, ügyvéd-kisgazda, Kovács Béla főtitkár-kisgazda, Perr Viktor szentszéki tanácsos-kisgazda, Vörös Vince gazdálkodó-kisgazda, Róth Pál vezérigazgató-kisgazda.

Polgári Demokrata Párt:

Dr. Balassa Miklós ügyvéd, Pécs; dr. Áldor György, ügyvéd, Szekszárd; Vörös István könyvkötő, Pécs.

A képviselő-jelöltek névsorát minden külön megjegyzés nélkül közöljük. Nincs is szükség kommentárra, mert a nevek és a foglalkozási megjelölések önmaguktól beszélnek.

Az urakból nem kérünk!

Paraszt a mi vezérünk!

Éljen Veres Péter!

Szavazz az 1-es listára!

Külpolitikai szemle

A nemzetközi politikai érdeklődés központjában még most is a franciaországi választások állanak.

Franciaországban

az ország népe az elmúlt vasárnap járult az urnák elé. A leadott szavazatok 90 %-ának átvizsgálása után a leadott szavazatok száma így oszlik meg: Kommunista 4,869.013/26,7 %, Katolikus Haladó Párt 4,446.931/24,4 %, szocialisták 4,354.289/23,8 %, liberális szocialisták 1,029.298/5,6 %, jobboldali pártok 2,496.270/13,7 %, köztársaságiak 537.296, ellenállási demokrata-szocialista egység 258.786, független szocialisták 209.537, független radikálisok 34.748. Ezek a számok hűen visszatükrözik azt a fölényes győzelmet, amelyet a baloldali a jobboldali politikai pártok fölött aratott Franciaországban.

Bécsben

a Szövetséges Bizottság legutóbbi ülésén elhatározták a Renner-kormány elismerését. Ez utóbbi előfeltételül szabták, hogy az országos választásokat legkésőbb ez év december 31-ig megtartják. Renner kancellár erre nézve határozott ígéretet tett. A hivatalos nyilatkozat szerint a Szovjet-unió, az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország már a választásokig is elismerik az ideiglenes osztrák kormányt és fennhatóságát, s amint lehetséges egész Ausztriára kiterjesztik.

Szófiában

az ellenzéki csoportok döntése után, amelyek szerint távol tartják magukat a választásokon csupán a hazafias arcvonal táborában egyesült 5 párt osztozik a mandátumokon. Közös megállapodásukhoz képest a Kommunista Párt 98, a Gazda Párt 98, a Zvenó Párt — Georgiev miniszterelnök pártja — 46, a Hazafias Arcvonalhoz tartozó Szociáldemokraták Pártja 31, a Radikális Párt 11 mandátumhoz jut.

A Hazafias arcvonalnak a szófiai első körületben beváltott lajstromán Dimitrov kommunista pártvezető áll az első helyen. Mint emlékeztet, Dimitrov neve világszerte akkor vált ismeretessé, amikor a német birodalmi gyűlés berlini palotája kigyulladt és a német nemzeti szocialisták rá akarták fogni, hogy az épületet ő gyújtotta fel.

Nagybritanniában

is rövidesen sor kerül a választásokra. A községi és törvényhatósági választásokat november 1-re tűzték ki. Ilven törvényhatósági választás utólagja 1937-ben volt, mivel 1939-ben a háborúra való tekintettel felfüggesztettek minden helvi önkormányzati választást. A jelölt-gyűléseket most tartották meg. A londoni külvárosokban a Munkás Párt 38 egyhangú mandátumhoz jut a 1377 mandátumból. A többi mandátumért a Munkás Párt részéről 1300 jelölt mérkőzik a Konzervatív Párt 1070 jelöltjével. A Kommunista Párt mindössze 70 jelöltet állít.

Portugáliában

szintén folynak a választási előkészületek. A portugál ellenzéki pártok bejelentették Salazar miniszterelnöknek, hogy a november 18-án megtartandó választásokon nem vesznek részt.

Washingtonban

Rzimovszky lengyel külügyminiszter sajtófogadást tartott. Az újságírók kérdésére válaszolva elmondta, hogy a lengyel kormány felfogása szerint a potsdami határozatok pontosan megszabták Lengyelország új határait és a lengyel politika arra törekszik, hogy a határkérdés ne váljék nemzetközi politikai versengés tárgyává.

A nemzetközi politikai élet egyik legérdekesebb eseménye az európai választások mellett kétségtelenül az a gazdasági

természetű egyezmény, amelyet az Egyesült Államok és a Szovjet-unió kormányai kötöttek. A megegyezés értelmében a Szovjet-unió a kölcsön- és bérlet egyezmény keretében 350 millió dollár értékű árut kap Amerikától. Ezt az árumennyiséget a szovjet kormány még a háború befejezése előtt rendelte meg. A háború befejezése után Amerika leállította a kölcsön- és bérlet törvény keretén belül történő szállításokat és kikötötte, hogy újabb tárgyalások során állapodnak meg azokkal az országokkal, amelyeknek Amerika esetleg továbbra is szállítani óhajt. A megállapodások mindenkor a kölcsönösség alapján állnak és az „adok, hogy adj” elvet tartják szem előtt. A mostani megegyezés értelmében a Szovjet-unióknak 30 év alatt kell megfizetnie a leszállított áru ellenértékét. A tartozás után 2 és háromnyolcad százalékos kamatot fizet a Szovjet-unióknak.

Szlovákiában

továbbra is tombol a fasiszta fajgyűlölet a magyarok ellen. Minden magyar faluból 30-40 magyar földművest internáltak és a szlovák csendőrség elpusztította a községi magyar könyvtárakat. Nászzenen véres összeütközésre került sor a szlovák katonák és a magyarok között. Ezzel azonban a magyar üldözés még mindig nem ért véget Szlovákiában.

Ujabbán a csehszlovákiai magyar kisebbség tagjait 3 csoportba osztják. Az elsőbe a csehszlovákiai politikai pártok és intézmények exponensei tartoznak, akik „segítették a németeket a magyarok háborús erőfeszítéseiben és árulásban”. Ezeket kitelepítik. A második, számszerint legnagyobb csoportba azok a magyarok tartoznak, akik „engedték magukat félrevezetni s tevékenységükkel veszélyeztették a Köztársaság békés fejlődését és általában a békét”. Ezeket a Magyarországi szlovákság tagjaival akarják kicserélni. A harmadik csoportba a „lojális gondolkodó és világszemléletű magyarok tartoznak, akik hűek maradtak a Csehszlovák Köztársasághoz”.

A csehszlovákiai magyar üldözésre a magyar kormány azzal válaszolt, hogy Békéscsabán szlovák gimnáziumot, Tótkomlóson pedig szlovák polgári iskolát nyitott meg a magyarországi szlovák anyanyelvű gyermekek részére. A magyar kormány ezzel az intézkedéssel bebizonyította azt, hogy nem a „fogat-fogért, szemetszemért” elv vezeti, hanem a feltétlen hűség a demokratikus elvek iránt. Amíg Csehszlovákiában lábbal tiporják a magyar nemzetiség jogait, addig Magyarországon megszemenő kisebbségi jogokat biztosítanak az itteni szlovákság részére. Ezek után Európa lelkiismeretére bizzuk annak eldöntését, hogy melyik demokratikusabb állam, Csehszlovákia, avagy Magyarország?

Felelj magyarságból egyesre!
Tedd a keresztet az 1-re!

Szavazási tájékoztató

A szavazás október 4-én, vasárnap reggel 7 órakor kezdődik, s este 8-ig tart.

A szavazóhelyiségben a szavazatszedő-bizottság tagjai, a pártbizalmiak tartózkodnak és egyszerre legfeljebb tíz választó. A választó átveszi a választási elnöktől a szavazólapot és borítékot, ezzel bemegegy a választási fülkébe. **A Nemzeti Parasztpárté az 1-es lista, pártunk tagjai a keresztet az első kockába te- gyék.**

A szavazócedulát így az első kockában megjelölve, beleteszi a boríték-

ba, azt leragasztja és a szavazatszedő-bizottság előtt az urnába dobja.

A szavazat leadása után a választónak a választási helyiséget el kell hagyni.

A szavazóhelyiség épületében és 50 (ötven) méteres körzetben választási agitációt kifejezni nem szabad.

A választók érkezésük sorrendjében szavaznak.

Az a választó, aki írni olvasni nem tud, vagy akit testi fogyatkozás gátol abban, hogy a szavazólapot megfelelően megjelölje, vagy sajátkezűleg a borítékba helyezze, kísérő segítségével szavazhat.

Az első párt az örök magyarság, az örök parasztság pártja. Szavazz a Nemzeti Parasztpártira!

HIREK

Kitölcöncölgék az ország területére beszivárgó németeket. A magyar kormányzatnak tudomására jutott, hogy a környező országokból, így valószínűleg Ausztriából és Romániából a határőrség éberségének kijátszásával németek, szászok és svábok szivárognak be Magyarországra területére. A magyar kormányzat a beszivárgások elleni védekezésül rendelte el, hogy az ilyen elemeket azonnal tegyék átrendőri úton, minden további eljárás nélkül a határon. Baranya vármegye területére, — hivatalos értesülés szerint — hála Istennek ilyen beszivárgás eddig még nem történt.

**Gyepőlőt a magyar kezekbe!
Ezt akarja a Nemzeti Parasztpárt.
Szavazz az 1-es listára!**

Veres Péter a Mezőgazdasági Szövetkezeti Központ alelnöke. A Mezőgazdasági Szövetkezeti Központ nemrég alakult meg azzal a céllal, hogy az ország agrár lakosságának egyetlen központi termelési és értékesítési irányító szerve legyen. A most megtartott első igazgatósági ülésen a Mezőgazdasági Szövetkezeti Központ alelnökévé Veres Pétert, a Nemzeti Parasztpárt országos elnökét választották meg.

Felfüggesztették Baranya vármegye autonómiáját a svábok kitelepítésének idejére. A magyar kormány azonnali hatállyal felfüggesztette Tolna és Baranya vármegyék autonómiáját addig, amíg a svábok kitelepítése teljes egészében meg nem történik. Ugyanakkor felhatalmazták a belügyminisztert, hogy bárhol az országban, ahol hasonló helyzet állhat elő, tehat az említett telepítési intézkedések vannak folyamatban, elrendelhesse a községi képviselőtestületek és igazolóválasztmányok felfüggesztését.

Olaszország ideiglenes békeszerződés megkötését kéri. Az olasz kormány kérését intézte a szövetségesekhez: kössenek ideiglenes békeszerződést Olaszországgal a végleges béke létrejöttéig.

A Nemzeti Parasztpárt Szövetkezete a „Baranyamegyei Általános Népszövetkezet” értesíti tagjait, hogy a tagok üzlet-részjegyzési szelvény ellenében, valamint a zsír és szappanjegy leadása mellett étel-olajat és pipereszappant kaphatnak. Az áruk átvétele: Rákóczi-út 38. I. emelet délelőtt 9-11-ig.

A jugoszláv népbíróság megkezdte az újvidéki tömeggyilkosok bűnügyének tárgyalását. Újvidéken megkezdődött a magyar fasiszta tömeggyilkosok bűnperének tárgyalása. Ezek a gonosztevők a német csapatok oldalán 1942-ben tízezerrel gyilkolták le a szerbeket és a baloldali érzelmű magyarokat.

Groza a magyar-román határokról. Groza román miniszterelnök — a bukaresti rádió jelentése szerint, — nyilatkozott az erdélyi határkérdésről. Többek között azt mondta, hogy a most megállapított határoknak „örökösnek” kell maradniuk. Erdély határainak biztosítása Erdély népeinek együttműködése és egyetértése. A magyar és román nép közötti béke a határok megerősödését fogja létrehozni. Hozzájárul ehhez a Magyarországgal és Románia közötti kibékülés és együttműködés. A román miniszterelnök ezután hangsúlyozta, hogy meghiusultak azok a törekvések, amelyek Erdélyt viszály előidézésére akarják felhasználni a magyar és román nép között.

Békéscsabán szlovák gimnázium. Tótkomlóson szlovák polgári nyitják meg. A magyar kormány azonnali hatállyal elrendelte, hogy Békéscsabán nyolcosztályú állami gimnáziumot, Tótkomlóson pedig négyosztályos szlovák polgári iskolát létesítsenek. A békéscsabai és tótkomlósi szlovák középiskolákon kívül a szlovák, szerb, horvát, román és bunyevác nemzetiségek számára többszáz elemi iskola létesül. A kultuszminisztérium rendelete értelmében mindenütt, ahol a felsorolt nemzetiségek bármelyikéhez tartozó tíz tanuló szülője vagy gyámja kéri, lehetővé kell tenni, hogy a gyermekek anyanyelvükön tanulhassanak.

Újabb 12.000 pengő a drávamenti községeknek. Az újjáépítési miniszter a drávamenti falvak újjáépítésére újabb 12.000 pengőt utalt ki. Ugyanekkor kilátásba helyezte az újjáépítési miniszter, hogy az államháztartás adta lehetőségek szerint további összegeket is utal ki a drávamenti falvak munkálatainak teljes befejezésére.

Hitler sofförje azt állítja, hogy gazdálát elégették. Erich Kemka, Hitler sofförje két hónapi vallatás után is azt állítja, hogy látta Hitler és Braun Eva holttestének elégetését.

PÉCSI SZABAD SZÓ

a Nemzeti Parasztpárt hetilapja.

Felelős szerkesztő: Kanvar József.

Szerkesztő: Pusztai József.

Felelős kiadó: Várkonyi Nándor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Pécs, Felsőmalom-u. 24. Telefon: 12-10.

Kultúra Könyvnyomdai Műintézet, Mayer A.

Géza és Tsai, Pécs, Perczel-utca 17.

Telefon: 18-36.

Felelős nyomdavezető: Mayer A. Géza.

Keleti demokrácia? Nyugati demokrácia? Magyar demokráciát akar a Nemzeti Parasztpárt!

S

A N

A

Szám

Magy

Az „ötpengős” magyar agrárszociális fogalmát „Népszava” nov. cikkében kissé sítva. A cikk írója személy szerint szeretik is. Tiszteletét, amennyire alacsony vagy aprópénzére, székességét, forrasztását. De az igazán szeretik és szeretjük ebben a cikkben a Nemzeti Parasztpárt kemény vágást, szemközt suhintva, amelyet magyarság két leje: Kodály Zoltán részvételével, említi, hogy felszabadított pengős magyarországi szimpliciter a győztes kisch-ideológia

Szemb

A Parasztpárti ges pont adódni lag a dolgozó p lenni, s mivel magunk a németek vábba a párt nem közé és a sváb fa azért 99%-ában közül választja, rászorsot átelték nekben, vérükbe dozzák, azaz magadalom más tájzalmatlansággal esztendő alatt hogy megnyergel gasabba emelkedélyre nyomják fordul velük, az ideológia konkolyhír

Tiszteljük

Ennek a demokrácia történelem nyoma, hogy az ideológia abban a magyarországi keránt sincs akkora honyi kijelenti, csak epizód az